HOMILIA

Messa solenne di San Fruttuoso. Parrocchia San Fruttuoso – Genova, 14 de gener de 2024

Lectures: 2Mac 6,18.21.23-31;
2Tim 4,1-5; Mt 10,28-33

Molt estimat mossèn Alessandro Campanella, rector d'aquesta parròquia de Sant Fructuós i canonge honorari de la Catedral Metropolitana de Tarragona, preveres i diaques, comunitat parroquial. Estimat Poble Sant de Déu.

Benvolgut Vicesíndaco de Gènova, Síndaco de Camogli, president del Consell Comunal, autoritats civils i militars, guàrdia Costera. Benvolguts i benvolgudes tots en el Senyor.

Permeteu-me un breu comentari en aquest diumenge de la festa de Sant Fructuós, el patró de la vostra parròquia, a la que aprofito per agrair, a Don Alessandro i a totes les persones responsables de la comunitat per l'acolliment que ens heu dispensat i que ens fa sentir com a casa. Com a bons seguidors de Jesús i de la seva Missió, com ho feu Fructuós, ens sentim germans de fe. És especialment important aquest agermanament doncs ens fa sentir que participem d'una mateixa església que, per cert, es troba en moment de sínode i que aquí i allà s'esforça per discernir el seu futur.

En acabar l'eucaristia dominical, sortirem en processó pels carrers del barri. Mostrarem la nostra fe en públic, donarem testimoni davant el món. Ahir, en la missa de vigília us parlava de l'acte que cada any fem a l'amfiteatre el matí del dia 21 de gener, a l'hora en què el sant bisbe, junt amb els seus diaques van ser duts al martiri. I l'acte de cada any que reuneix la comunitat, al que, per cert, va assistir Don Alessandro l'any passat, i a la que es fan presents cristians d'altres confessions, en aquest acte, deia, el moment sublim és la lectura de les actes del martiri. Les actes que hem escoltat també a l'inici d'aquesta solemne eucaristia. No em negareu que posen la pell en tensió i les emocions venen als rostres de pensar que allò que celebrem succeí de veritat. Ja sabeu que aquestes actes són el testimoni martirial més antic de la península Ibèrica.

La memòria històrica de sant Fructuós, Auguri i Eulogi ens parlen de la importància de la santedat per a la vida del cristià. Mirem doncs de ser com ells. Que, com ells, siguem un amor. Així s'anirà estenent l'Església catòlica, d'orient a occident, com indicava sant Fructuós el dia del seu martiri.

Però, en aquest punt, ens podríem fer una pregunta: què vol dir ser sants? «Sant» és, per a la Bíblia, el millor nom de Déu, expressió de la seva transcendència que es

destaca, a més, quan es repeteix tres vegades: «Sant, sant, sant, és el Senyor, Déu de l'univers…», cantarem. La santedat és com un sinònim de Déu mateix. Quan en el Parenostre diem «sigui santificat el vostre nom», volem dir que sigui respectada i glorificada la veritat de Déu, donat que el mateix nom no és una etiqueta mudable per als hebreus, sinó l'expressió de la veritable realitat de les coses.

Aleshores entendrem les paraules de Pau a Timoteu: «sigues sobri en tot, suporta els sofriments, fes obra d'evangelitzador, compleix bé el teu ministeri». I també el missatge evangèlic que ens han proclamat: «No tingueu por dels qui maten el cos, però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern».

Molt estimats i estimades. En celebrar avui la solemnitat de sant Fructuós, no oblidem la nostra missió profètica i testimonial. Que el llegat històric cristià que tenim com a Església de Tarragona o d'aquí ens estimuli a tots nosaltres a ser-hi fidels, tot donant per amor la nostra vida, és a dir, sent sants de veritat. Amén.